

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja nižja cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravišтво, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Ignatiev na Dunaji.

Sloveči ruski diplomat Ignatiev je prišel v nedeljo 25. t. m. na Dunaj, in precej imel poldrugo uro dolg pomének z ruskim poslanikom Novikovim. Ob najstih ga je obiskal grof Andrassy in ostal pri njem jedno uro. Po polu dne je Ignatiev obiskal poslanike Italije, Francoske, Anglije in Turčije in potem grofa Andrassyja, s katerim je dogovarjal se jedno uro dolgo. — Tedaj Rusija hoče zdaj z Dunajem in našo monarhijo na čisto priti, predno začne veliko akcijo v reševanju orijentalnega vprašanja.

Da Rusija hoče vojsko začeti, in da je Ignatievega potovanje samo diplomatično pripravljeno za orožno delo, to priznava tudi najnovejši oficijozni telegram iz Peterburga, ki naglašja, da rusko javno mnenje vé in uže izpoveduje, da ima Rusija izbirati le mej osramotenjem in vojsko. Vsaka država pa, ki hoče obstati in v svetu kako veljavo imeti, mora brez premisleka izbirati rajša vojsko, nego pa osramotenje. Rusija je storila prvi korak, ona mora storiti i drugi. Visoko-oficijozna „Agence Russe“ torej uže pravi 24. t. m.: „če se zdaj vojska začne, odgovorna je le Anglija sama.“ To je tist jezik, ki se povsod in vselej le pred vojskami čuje. Drug družega dolžita: ti si kriv ti bodeš odgovoren. Mislil bi sicer človek, da tega sicer dan denes ne bi več trebalo, ali so stvari, ki se od nekdanj ponavljajo.

Ker so torej stvari take, in ker poleg Rusije nobena država nij bolj interesirana pri reševanju orijentalnega vprašanja ali pri razsipu Turčije, nego baš Avstro-Ogerska, za to je zdanje bivanje generala Ignatieva na Dunaji za nas in za vso Evropo osodepolne in

imenitne važnosti. Kakov bode izid? Ali se bode posrečilo dogovoriti ono resno trajno prijateljsko zvezo naše monarhije z Rusijo, katero želi večina prebivalstva, t. j. mi avstrijski Slovani in vsi konservativni elementi? Ali bode ta prava misel in dobri genius naše države in njene trdnjše bodočnosti premagala magjarski in nemško-prusijanski protivni čut? Ne znamo da-li, a živo želimo, da bi!

Kadetske šole in Slovenci.

[Izv. dop.]

Ker je v zadnjih letih mnogo Slovencev vstopilo v oficirske šole, namenil sem se o njih nekaj izpregovoriti. O teh zavodih je bilo nam Slovence m dosedaj jako malo znano, torej naj sledi tu nekaj vrstic v izpodbujanje našim mladeničem. — Kadetske šole v današnji obliki obstoje od leta 1868. Do tega leta smo imeli v Avstriji takozvana odgojevališča (Erziehungshäuser). Pravico omenjene zavode na državne stroške obiskovati so imeli samo sinovi častnikov in državnih uradnikov. Drugi so morali plačevati letni donesek. Od tod izvira, da imamo dosedaj še prav malo slovenskih častnikov v armadi, kajti naš kmet ali meščan je pošiljal svoje sinove raje v semenišče, kar ga nij stalo niti bora — ali pa na vseučilišče, kjer si je pridni Slovenec sam prislužil vsakdanji kruh s privatnim podučevanjem. Kakor sem uže omenil, so se oficirske šole, kakoršne so sedaj, ustanovile leta 1868 in sicer iz sledečih uzrokov: Prejšnja odgojevališča so stala državo velike vsote, a kljubu temu se v njih nij izobrazilo toliko častnikov, da bi zadostili vsem potrebam v različnih vojaških oddelkih. Da bi se temu pomanjkanju v okom prišlo, so se prej

obstoječi zavodi preustrojili v štirirazredne kadetske šole, in vstop se je vsacemu brez razločka brezplačno dovolil. Sedaj obstoji 16 štirirazrednih in 7 dvorazrednih kad. šol. Zadnje se bodejo s časom spremenile tudi v štirirazredne. Kdor hoče vstopiti v kadetsko šolo pred postavno urejenem časom (pred 19 letom) mora biti brez fizične napake in vsaj 15 let star; vsaki se mora pa podvreči komisijonelnim izpitom iz nemščine (stilistike), iz matematike, geografije in zgodovine. Ti izpiti odločujejo, za kateri razred je aspirant sposoben. Ker so se tedaj naredbe tako spremenile, da je vstop vsacemu prost, so se jeli tudi Slovenci zanimati za omenjena učilišča. Veseli gotovo vsacega slovenskega državljana, da obiskuje sedaj uže mnogo naših rojakov kmet-skih korenin in meščanov — kadetske šole. In to je dobro znamenje. Mi dajemo nad 30.000 vojakov a koliko imamo narodnih častnikov? Žali bože, dosedaj še jako malo.

Vojno ministerstvo je izprevidelo, da se prosti vojak le v materinščini z vspehom podučevati more. Iz teh razlogov je proglasilo ukaz, da mora od sedaj vsak častnik jezik svojega polka popolnem umeti, ako hoče aktivno služiti. Z ozirom na ta ukaz se po vseh šolah podučujejo gojenci v dotičnem jeziku. Za poduk v slovenščini se rabi dobro sestavljena slovnica Komeljeva. (Pisatelj je nam uže dobro znan po prevodih „službenega pravilnika“ in drugih vojaških knjig.) Kakor sem uže omenil, imamo sedaj na kadetskih šolah mnogo Slovencev. Tako na primer jih obiskuje tržaško in graško okolo 20, ljubljansko 2razredno 12. Nekaj jih je raztrošenih po različnih kadetskih šolah, po ljubljanskej arti-

Listek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins poslovenil J.)

Petindvajseto poglavje.

(Dalje.)

„In sedaj, draga Jerica! se je izgubila grenkoba pijače, ki jo imam spiti. Nek svet angelj mi jo je ponudil. Ne hrepenim več na zemlji še enkrat videti svojega sina, ker preverjena sem, da se moja ločitev popolnem sklada z nameni božje previdnosti. Mislil namreč, da bi Viljemova mati, tudi živeča, ne imela one moči, ki bi ga verovala pred skušnjavami. A duh te matere bode ohranil to moč. Misel, da ta mati v nebeški svoji domačiji še zmerom čuva njegove steze ter ga skuša voditi po pravej poti, ta misel mu bode morebiti bolj svarilni ščit zoper nevarnost in

varnejše počivališče v skušnjave zapeljanemu srcu, kot mu je bila mati, dokler je še na zemlji bivala. Sedaj oče, nebeški! zamorem vsklikniti iz globočine srca: „Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi!“

Od tega časa do smrti, ki jo je mesec pozneje vzela, je bila gospa Sullivanova popolnem mirna in udana. Zadnje želo, kot je rekla, je izgubilo bolešno ostrost. V listu, katerega je za Viljema narekala, je izrekala svoje popolno zaupanje v milost in modrost previdnosti božje, ter ga je svarila, naj bi gojil isto ljubezen udanosti k neskončno modremu bitju. Spominjala ga je na dobre nauke, katere mu je v mladosti dajala, na pobožnost in gospodstvo črez samega sebe, kar mu je bila nekdanj vdihnila in zadnja nje molitev je bila, naj bi njeni vpliv rajše rasel, nego pojema in da naj jo ima neprestano pred svojimi očmi. Potem je sinu, ki se je junaško boril z nesrečo, posebno svetovala,

naj se varuje nevarnosti in zanj, ki srečo spremljajo, ter ga je prosila, naj nikdar ne poniža in ne oskrni odgoje svojih otroških lepih let.

Ko je Jerica zavrnila list, katerega je mislila končanega, zapustila je hišo ter je šla po stari navadi podučevati. Gospa Sullivanova pa je še enkrat odprla zloženo polo ter je s slabotno tresočo roko sporočila o nesebični, potrpežljivi in ljubeznjivi požrtvovalnosti drage Jerice.

„Kolikor časa,“ rekla je, „bodeš v srci ohranil spomin na svojega starega očeta in svojo mater, ne nehaj skazovati vso hvaležnost, katere je tvoje srce zmožno, devojki, katero hvalo primerno pohvaliti je moja roka preslaba.“

Moči so gospe Sullivanovej pojemale tako počasi in polagoma, da je nje smrt nazadnje Jerico kot nepričakovani udarec zadela. Če prav je videla, kako je na njenem životu bo-

lerijske, hainburske, pijonirske itd. Z dobro vestjo smem tedaj vseh slovenskih aspirantov najmanj 40 šteti. Število je sicer malo, a vendar nam daje mnogo upanja, da dobimo kmalu slovenskih oficirjev k našim domačim polkom. In to je velike vrednosti za nas Slovence. Naši prostaki bodo dobivali poduk v olikanem materinem jeziku, ter se tako odvadili onih preprostih izrazov pol s slovenščino pol z nemščino mešanih, ki jih slišijo od kakoga desetnika, naučivšega se nemščine še le pri vojcah. — Dovolj žalostno je, da se nemški častnik z našim prostakom razumeti ne more; temveč njegove ukaze, hvalo ali grajo mu mora raztolmačiti kak podoficir, ki sam dobro nemški ne zna. Z eno besedo: prostemu vojaku so njegovi predpostavljeni tujci v pravem pomenu besede. Kje je tedaj ona v službenem pravilniku tako priporočana vzajemnost mej predpostavljenimi in podložnimi? To zlo pa izvira od tod, ker imamo premalo narodnih oficirjev, katere morajo nadomestovati nemški oficirji, le malo ali celo nerazumeči slovenščine.

Dan denes smo Slovenci že skoraj pri vseh uradih in strokah zastopani — le pri vojcih smo še zaostali.

Mladenci! Vstopi, kdor je sposoben in kdor ima veselje do vojaščine, v kako oficirsko šolo. Tu pri vojcah se vam razprostira neorana ledina, koju morate spremeniti v rodovitno polje; tu si pridobite lahko mnogo aslug za naš narod. Mej proste vojake vcepate narodnega duha, ljubezen do vladarja in do mile domovine. Vi jim razlagajte njih dolžnosti in pravila v olikanem slovenskem jeziku; vaš trud bode obrodil stoterni sad; vaši podložni bodo izvrstno disciplinirani ter vam bodo voljno spolnovali vsaka povelja.

Miljutin.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. marca.

Iz **Gradca** se poroča, da je umrl jeden najstarejših štajersko-nemških deželni poslanec advokat dr. Wanisch iz Bruka.

V **Insbruku** so zmagali pri volitvah za deželni zbor nemško-liberalci z 665 glasi proti 241. Isto tako v Landeku in Bocnu. V Briksnu je pa zmagal konservativec Wörz. Konservativci bodo veliko večino imeli.

Vnanje države.

S **Črnogorskim** mirom ne bode nič.

Iz Carigrada se javlja 25. marca: Črnogorski zastopniki so v Cetinje telegrafirali, da turška vlada še vedno ne privoli odstopiti Nikšić, Kuče in Kolašina, ter so zahtevali od kneza nadaljnje ukaze. Anglija baje Turčiji svetuje, naj Nikšić Črnogorcem pusti, potem ko bode obzidje in utvrdenja razdejala prej. Ali turška porta tudi tako neče privoliti v odstopljenje.

Turški sultan, ostrašen vsled javnih demonstracij namerava baje zopet Mithad-pašo nazaj poklicati iz prognanstva in ga na čelo vlade postaviti. — Turčija je zopet energičneje začela oroževati se.

Ruske „St. Petersburgskija Vjedomosti“ pišejo o pravem stanju iztočnega vprašanja in o podpisovanju znanega protokola sledeče: „Nam se nij treba bati, da bi nas fakta osramotila, ako prorokujemo, da se bodo tudi zadnje sledi zapadno-evropske zveze proti Rusiji kmalu poizgubile in bomo nazaj dobili ono zaplato zemlje, katera se nam je pred 20 leti vzela. Ta zaplata dežela v Besarabiji nam ne koristi niti v finančialnem, niti v gospodarstvenem, niti zemljepisnem ali ljudopisnem pogledu. A imeti jo moramo, da si Rusija zopet ustanovi svojo celokupnost in nedotekljivost. — Rusija je uže, pravi dalje list, davno vedela, da se Turčija mora razsuti, in da do tedaj ne bode dolgo trpelo. Res je prišel zdaj oni čas, in ker so vsi drugi pariški pogodbo uže zdavnaj prelomili, bilo bi smešno, ko bi se mislilo, da bode Rusija po kontrahentovej smrti še pogodbo vzdržavala. — O protokolu, pravijo „St. P. Vjed.“, da je smrtna obsodba Turčije, naj bode uže kakoršnega zadržaja koli. Velesile, ki ga podpisujejo, pripoznavajo s tem, da je pariška pogodba uničena in s tem korakom stopi iztočno vprašanje v novo fazo; toda strah, da se trčimo, s tem nikakor nij odpravljen, ker je v Turčiji kal zato postavljen. Rusije piščalke miru ne bodo zazibala v spanje. Mi ne tajimo, da je denes bolj nadejati se miru, nego pred nekaterimi dnevi; toda politično nebo je z oblaci napreženo in nevihta se lahko začne, ko se bomo tega najmenj nadejali. Energična, kratka vojska pa je vsakako boljša, nego gnjil mir. Če hočemo mir, moramo vojske celo želeči. Politični zrak je z elektriciteto tako prenapolnen, da se vojski nij moč ogniti; ta se more v najboljšem slučaju odložiti, nikakor pa — odstraniti.

V seji **angleške** spodnje zbornice je liberalac Fawcette govoril, da imajo vlade pravico od Turčije garancije zahtevati, naj lepše ravna s kristijani. Dalje je rekel, da bi bilo nepotrebno, še enkrat diplomatizirati s Turčijo. Gladstone zahteva natančne izjave o stanju obravnavanj, dalje ali nij več upanja, da Turčija da garancije in kaj v tem slučaju vlada namerava. Northcote pravi, da je angleška politika še vedno, da se mir vzdrži,

pa da se interesi Angleške varujejo. Ako nas Turčija ne posluša, pravi, prepuščamo jo nje-nej odgovornosti.

Franoski zbornici sta odloženi do prvega maja.

Iz **Rima** nemški časniki poročajo, da so papežu svetovali njegovi, da bi Rim zapustil, ker so italijanski časniki tako razburjeni zaradi njegove alokucije. A on je dejal, da ostane „ker tam se mora bojevati, kjer je največja nevarnost.“

Domače stvari.

— (Volitve!) Denes zjutraj do pólh dne voli prvi razred ljubljanskih meščanov. Narodne volilce zopet pozivljamo, naj se vsi gotovo udeleže, da, ako bi tudi letos ne zmagali še, vsaj kolikor je mogoče lepšo manjšino pokažemo, iz katere naj bode uže drugo leto večina. A bilo bi celo zmagati mogoče!

— (Narodna zmaga v Ljubljani.) Uže v zadnjem listu smo mogli ob kratkem povedati, da je naša slovenska narodna stranka pri volitvi III. razreda ljubljanskega mesta zmagala tudi letos in sicer z veliko večino 70 glasov, to je, naših je bilo 160 in nemškutarških le 90 glasov. Nemškutarjev je take sram tega pobitja, da svoje minoritete niti ne imenujejo na plakatih, ki izid volitve označujejo, in „Tagblattu“ je v soboto kar sapa zaprlo. Disciplina je bila pri obeh strankah sijajna, morda v nobenem mestu Avstrije tako stroge nij. Mej 249 oddanimi glasovi so se namreč vsi držali točno vsak svoje stranke, en sam in jedin je bil na pol odstopil, ker je volil le enega narodnega kandidata, drugega pa ne. Pa tudi ne verujemo, da bi se kje ostreje agitiralo, da bi si v Avstriji kje stranki tako brez vsega posredka nasproti stali, kakor baš v Ljubljani. Agitiralo in delalo se je mej volilci ustno in osobno od obeh strank res močno. Veseli nas, da je mnogo mož mej nami, ki se s požrtvovalnostjo poprimljejo dela in agitacije, brez katere bi vspeha ne bilo, če se pomisli, kaka silna sredstva imajo in rabijo naši nasprotniki proti nam... Kasneje morda bomo povedali, kako visoke nemškutarške glave so celo trudile svoje stare kosti okolo prostih meščanov in jim pisale nemškutarških kandidatov imena v volilne liste. Vse nij nič pomagalo! Slava volilcem tretjega razreda!

— († Umrl) je g. Jože Turin po dolgem bolehanju 24. t. m. v Gradcu, kamor je bil bolehen šel zdravja iskati. Pokojni mlad duhov-

lezen razsajala, vendar nij mislila, da bode dospela do svrha.

Neko tiho ponočno uro, ko je nikdo nij podpiral in osrčeval kot prestrašena, tresoča se Jovanka, čuvala je pri svojej močno ljubljenej umirajočej prijateljici. — „Kaj se bojiš, videti me umreti?“ vprašala je gospa Sullivanova blezo eno uro pred smrtjo.

Ko je odgovorila Jerica, da se ne boji rekla je:

„Po takem se obrni malo k meni, da bode svoje lice zadnje, katero vidim na svetu.“

Zgodilo se je; in roko je položila v roko Jeričino ter jo je pogledala z očmi polnimi najsrčneje ljubezni in je umrla.

Šestindvajseto poglavje.

Katero koli srečo, nesrečo

Nebo naj plete v njeno osodo,

Nje duh krščanski pota kreposti

Pozna prav dobro, ozka in ravna.

Ko je bilo dovršeno delo krščanske ljubezni, čutila je Jerica, da jo je neprestano

dolgo delovanje po noči in po dnevi preveč napenjalo in da so bile moči popolnem spesale. Ves teden po pogrebu gospe Sullivanove se je bal doktor Jeremija resno, da bi Jerica nevarno zbolela. Ko se pa je nekaj dni borila z nevarnimi prikaznimi boleznimi, okrevala je zopet; če prav je bila še zmerom blede in od skrbi in žalosti vsa upehana, vendar je zopet zamogla podučevati; tudi se je pripravljala, da bi se preselila v drugo bivališče.

Ponudili so jej uže več stanovašč, povabili so jo bili uže od več strani in sicer tako toplo in pristrčno, da jej je bilo jako težavno odreči. Jerico je res močno ginila dobrotljivost, katero so jej zapuščeni in osamljeni kazali, vendar je rajša se držala svojega prejšnjega sklepa ter si je poiskala zasebno gostivnico; prijatelji njeni izvedevši razloge njenega sklepa, so odobravalji njeno početje, nehali so mučiti in siliti jo ter so odkritosrčno želeli pomagati jej, da bi božje izvršila svoje namene.

Gospa Jeremijeva se je čutila najprej razžaljena, da se je Jerica branila nemudoma k njej se preseliti in tu ostati; kolikor časa se bi jej zdelo; tudi doktor sam jej je rekel tako kratko in zapovedljivo: „Pojdite, Jerica pojdite z nama naravnost domov in ne recite nobene besedice!“ Skoro bala se je, da bi jo pri njenej slabosti kar ne odpeljala, ker se bi upirati ne mogla. Ko pa je ukazal, da Jovanka naj pospravi njeno perilo, ter je naj pošlje za njo, potem pa naj hišo zaklene in sama domov odide, pri tej priliki oporekala je Jerica ter mu je razložila, zakaj ne more sprejeti njijne velikodušne ponudbe.

A njeni razlogi nijso dovelj prepričali blagosrčni par. „Gola neumnost je ta njena neodvisnost. Tudi pri njima bode popolnem neodvisna; njena družba bi je toliko razveseljevala, da naj se nikar ne obotavlja; naj bode prepričana, da bi jima izkazala le veliko dobroto, ne pa, da bi jima bila količkaj zavezana.“ Nazadnje je bila prisiljena navesti

nik je bil omikan, značajan in zvest sin svojega slovenskega naroda — torej vsestransko priljubljen. — Ganiljivo je bilo videti, ko se je pokojnik pred 6. leti pri odhodu iz Brežic, kjer je dalje časa kaplani, in si zavoljo svoje spravljivosti mnogo simpatij pridobil, od svojih farmanov poslavljaj — marsikatero oko je sol zelo za preblagim dušnim pastirjem. — Zadnji čas je bil v Celji kot farni vikar delaven, ker je potem tudi na zdravji onemogel. Blag mu bodi spomin mej prijatelji in znanci.

— (Iz Litije) smo prejeli sledeči dopis: Nij resnično, da je moja žena čez tri dni umrla zato, ker sem jo jaz tepel, ampak ranjca je bila že en teden poprej bolna, je zdravila rabila, in je po napovedu zdravnika za vročinsko bolezen umrla. Ravno tako je neresnično, da sem jaz umrl rekel: Le kmalu pogini, da se bom prej z drugo oženil. Pod Št. Jurjem pri Litiji 24. marca 1877. Jože Popelnak, vulgo Smole.

— (Za praznike) so si neki tatovi iz vile nekega fabrikanta v kolonjskej četrti v Trstu ukrali deset kokoši pa tri race.

— (Samoumor.) Matej G. 53 let star, posestnik mobilijске zaloge v ulici altanskej v Trstu se je v svojej prodajalnici obesil. Kaj je bil uzrok, tega nihče ne zna.

— („Vjena c“) hrvatski lepoznavski list, se zavaruje proti našemu dopisu iz Zagreba o koncertu slovenskega gospojinskega kvarteta gospic Čampa, in pravi: „Skrajna je sramota, da je naše občinstvo prema slovenskim pjevačicam toli brezobzirno bilo, i to upravo od ljudi izmedj občinstva, nipošto mladež, kako dopisnik „Slov. Nar.“ krivo veli, koji iznose neki hinjeni fanatizam za umjetnost, ako nota bene nije hrvatska ili slovenska. Ta demonstracija nije pošla od ljudi, koji hrvatski čute, već s veće strane od onakovih, kojim je sve zazorno, što je hrvatsko ili u obće slavensko. Živile slovenske pjevačice, a Zagrebčane neka bude sram!“

— (Volitev v drugem razredu v Ljubljani) je bila večeraj. Narodnjaki nijso volili. Dasi je tu polno „c. kr.“, udeležilo se je izmej okolo 700 volilcev samo 285 volitve — na komando.

Razne vesti.

* (Nek židovsk pop) se je one dni v moravskem mestecu Lomnici poročil z bogato nevesto, pa nekaj dnij potem je zginil z doto vred. Pokazalo se je, ko so preiskavali, da je bil ta človek uže oženjen; pred enim letom je bil namreč za ženo vzel hčer bogatega

trgovca na Poljskem, pa jo je tudi uže v medenih tednih zapustil. Zdaj ga prganjajo s skrivnimi pismi.

* (Grozoviti morilec.) Žandarmom je ušel v Palermi neki ubijalec, ki je bil za vse življenje k trdemu delu obsojen. Ko je v svoj kraj dospel, ubil je precej nekega vaščana, ki sta se enkrat sprla, potem je ubil svojega soseda, nadalje je ustrelil nekega gozdnarja samo za to, ker sta imela orožje in ker je sumil, da bi ga morda ona dva lahko prijela, tretjega pa je hudo ranil. Grozovitega ubijalca še niso našli.

* Sultanu morajo zdaj vsak dan „kozelnici, vedeži, zvezdarji“ praviti, kako stoje zvezde in kaj se da iz tega sklepati o njegovi in njegove države prihodnosti.

Národno-gospodarske stvari.

Podružnica kmetijske družbe v Novem mestu ima v sredo 4. aprila 1877 popoldne ob dveh v risalnici c. kr. realne višje gimnazije svoje četrletno zborovanje s sledečim programom:

1. Otvorni govor predsednikov. 2. Napredok poljedelstva in njegova vrednost, in naloga kmetijske družbe v tej zadevi. Govor predsednikovega namestnika g. Ant. Ogulina. 3. Praktično izvedenje kmetijskih razstav na Dolenjskem. Govor taistega. 4. Potreba uvedenja zapriseženih trgovskih mešetarjev za kmetijske produkte. Govor družbenega uda gosp. barona Wambolta. 5. Gobe uzroki rastlinskih bolezni; govor društvenega tajnika g. prof. Derganca. 6. Burgovi pljug in njegova raba, govor odbornika g. Jak. Mehora. 7. Gnoj in njegovi obstanki. Govor društvenika g. graščinskega oskrbnika Růčka. 8. Posamezni predlogi gg. društvnikov, ki se imajo prijaviti še pred početkom zbora. — Ude se vabi, naj se posebno zaradi točk 3 in 4 obilno udeležijo V Rudolfovem 22. marca 1877.

Družbina odbor.

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca poteče naročnina na prvo četrletje. Prosimo gg. naročnike, da jo o pravem času ponové.

„Slov. Narod“ veljá:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta 6 gld. 50 kr.
Za četrť leta 3 „ 30 „
Za en mesec 1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrť leta.

S pošiljanjem po pošti veljá:

Za pol leta 8 gld. — kr.
Za četrť leta 4 „ — „
Za en mesec 1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake veljá znižana cena in sicer:

nos, da si sama lahko svoj kruh služim, nij bil brez prave podloge.

„Graham je tedaj mislil, da bode brez njegove podpore morali beračiti, kaj ne? In to še pri vaših zmožnostih! To mu je popolnem podobno!“

„O ne, ne!“ odvrnila je Jerica, „tega nijsem rekla. A držeč me za golega otroka nij nikakor slutil, da je bil stroške moje bodočnosti tako rekoč uže naprej plačal, ker me je bil dal dobro odgojiti. Prav naravno je bilo, da nij upal mojim zmožnostim, ker me nikdar nij videl v sili, v katerej bi jih bila morala rabiti.“

„Razumem, — razumem,“ rekel je doktor „Mislil je, da bode te veseli, ko bi mogli vrniti se v hišo. Da, da, to mu je popolnem podobno!“ „O ne,“ rekla je gospa Jeremijeva, „ne zdi se mi, da bi bil mislil na to. Bil je razdražen, ter nij premislil, kar je rekel. Stavim deset proti enemu, da nikdar ne misli na to;

Za Ljubljano za četrť leta 2 gld. 50 kr.

Po pošti sprejeman „3“ —

Administracija „Slov. Naroda“.

Dunajska borza 26. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	62 gld. 80 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67 „ 10 „
Zlata renta	76 „ 50 „
1860 drž. posojilo	109 „ 25 „
Akcije národne banke	815 „ — „
Kreditne akcije	148 „ 70 „
London	124 „ 20 „
Napol.	9 „ 91 1/2 „
C. k. cekini	5 „ 84 „
Srebro	11 „ 25 „
Državne marko	61 „ — „

V mestu Brežicah se železnično postajo taistega imena, kjer so veliki in važni letni in tedenski sejmi, je (68—1)

hôtel Klembas

na najbolj obljudenem kraju, z 4 gostovimi in 10 pasajirskimi sobami, 1 veliko dvorano z orkestrom, kuhinjo, kletmi, prostornimi hlevi in sploh gospodarskimi poslopji, 1 mesnico, velikim dvoriščem in vrtom od 1. septembra t. l. z zemljišči ali brez njih, z sobnimi opravami ali brez njih, z sobnimi opravami ali brez njih za več let po prav ugodnih plačilnih pogojih v najem za oddati.

Več o tem poročajo Ivan Perdan, trgovec v Ljubljani, Vincenc Grebene, trgovec v Brežicah in pa lastnik v Blánici, pošta Sevnica (Lichtenwald).

Elikzir iz Kine i Koke,

najboljši do sedaj znani žetodčni liker. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Dobiva se jedino le pri (53—43)

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajskej cesti v Ljubljani.

Samo 80 kr.

1 par nožev z vilicami iz pravega, vedno belo ostajočega britanskega srebra, 1/2, duc. 4 gld. Žilice za kavo, ena kr. 10, 15, 20, 30, 40. Žilice za jed, „ 30, 40, 50, 60, 70. 1 zajemalce za mleko, kr. 60, 80, gl. 1, 1.20, 1.50. 1 zajemalce za juho, gl. 1.20, 1.50, 2, 3. 1 par velikih svečnikov, gl. 2, 3, 4, 5, 6. 1 tasa, velika, kr. 90, gl. 1.20, 1.50, 2, 2.50, 3.50. 1 okvir za fotografijo, fin, kr. 80.

■ Vse drugo jako cenó. ■

Naslov:

M. Bressler,

zaloga metalnega blaga,

Wien, Neubau, Burggasse 2,

Hotel Höler.

■ Cenilnik zastoj. Naročbe iz provincije takoj s poštnim povzetjem. (25—15)

razlog, ki je močno vplival na njeno srce; prepričana je bila, da ga bode tudi doktor znal ceniti.

„Čestiti doktor Jeremija!“ rekla je, „na-dejam se, da ne bode te zaničevali razloga, ki me je, rada priznam, močno utrdil v svojem sklepu. Tega bi ne omenila, ko bi ne vedela, da razmero mej menoj in gospodom Grahamom toliko poznate, da lahko razumete moje čute, ter jih vsaj nekoliko odobrujete. Vi veste, da mu nij bilo prav, da sem zapustila njegovo hišo, da bi to zimo tu prebila; in bojim se močno, da se nijsva ločila popolnem prijatelja in složna. Omenil mi je bil, da ne bodem mogla sama sebe preživiti in da bodem postala neodvisna, da bodem le živela. Ker pa plača, ki mi jo gospod V— daje, popolnem zadostuje vsem mojim potrebam, tako mi je močno mari, da bode gospod Graham vrnivši se, videl, da se dobro počutim in da moje zagotovilo ali če smem to reči, moj po-

in Jerica se mi zdi nekako ošabna, da se za take stvari količkej zmeni.“

„Žena, jaz tega ne [mislim,“ odvrnil je doktor. Če je to ponos, tako je vse časti vreden ponos, katerega močno čislam; tudi ne vem, ali bi jaz na Jeričinem mestu enako ne čutil. Zato je ne bodem več silil, da bi se obrnila na druga pota kot jih je določila. Leško biva v zasebni gostilnici in vendar tudi mnogo svojega časa pri nas preživi. Nama pa nij treba še le jej povedati, da jej je naša hiša odprta, ko bi jo bolezen ali kaka nesreča zadela.“

„Tega zares ne treba,“ odvrnila je gospa Jeremijeva. „Če ste draga Jerica to uže res sklenili, pa storite kar se vam zdi najboljšje. To pa zahtevam, da namreč to-le hišo, ki se vam mora zelo žalostna zdeti, zapustite še denes, ter me spemite domov in tam toliko časa ostanete, dokler nijste preskrbljeni.“

(Dalje prihl.)

**Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni
Revalesscière du Barry
v Londonu.**

30 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, daje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespajanje, slabost, slati žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabost in bledanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolj nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spridevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Ure, grofje Castiestuart, Markize de Bréhan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spridevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.
Prešlo je uže sedem mesecev, od ar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled pranih i ču nienih bolečinah, in sicer tako, da sam od dne dne vidno gnil, in to zaprečilo je dolgo časa moj študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalesscière prišel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vše tečne in okusne Revalesscière poponem zdrav, tako, da brez najmanjšega tres nja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolim to primerno prav ceri in okusno hrano, kot najboljši pripom ček, ter ostanem Vas adani

Gabriel Teschner.

služatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hujšanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespajanje, ter sem trpela vedno na razdraženji čutnic, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine

zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalesscière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalesscière zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovljenja moje prisrčne hvaležnosti in popolnega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, kar pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na dan, ko pri zdravilih.

V plenastih pušicah po pol funta 1 gold, 50 kr., 2 gold, 50 kr., 2 funta 4 gold, 50 kr., 5 funtov 10 gold, 12 funtov 20 gold, 24 funtov 36 gold. Revalesscière-Biscuiten v pušicah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas i gld, 50 kr., 24 tas 2 gl, 48 tas 4 gl, 50 kr., v prahu 24 tas 10 gl. Zastoj: Du Barry & Comp. na Dunaji, Walleisengasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih kmetih in spocerijskih trgovcih; tudi razpošilja du Barry & Comp. na vse kraje po poštah razpisnicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Witte, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prota, v Celovcu pri lekarju Birnscherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (85)

Tuji.

24. marca:

Evropa: pl. Vetter iz Gradca. — pl. Luschan iz Dunaja. — Fecando iz Trsta. — Atlas iz Dunaja.

Pri Slonu: Hren iz Postojne. — Grahek iz Dalmacije. — Demšar iz Celovca. — Schanta iz Kočevja. — Cziharz iz Gradca. — Kohn iz Dunaja.

Pri Minici: Geiga iz Dunaja. — Ram iz Kočevja. — Klaver iz Zaloge. — Hauser iz Maribora. — Goldman iz Dunaja. — pl. Koch iz Gradca.

Umrli v Ljubljani

od 19. do 22. marca:

Alfonzo Grdešić, c. kr. državnega pravdnika otrok, star 1½ leta, v mestu špitalske ulice št. 268, za bromhitido. — Miroslav Hamann, trgovca otrok, star 8 mesecev, krojaške ulici št. 243, za božjastjo. — Simon Rozman, delavec, star 36 let, v civilnej bolnici, za vnetjem pljuč. — Marija Župančič, osebenjica, stara 53 let, v civilnej bolnici, za trebušno vodenico. — Ivanka Klemenc, mesarja in krčmarja hči, stara 10 mesecev 11 dnij, v blatnej ulici št. 137 za vnetjem pljuč.

Vina prodaja!

Jakob Badl prodaje iz svojih kletij v Krapinskih toplicah na Hrvatskem (najbližje železniške postaje Zaprešič ali Poličane)

3000 veder vina

večidel lastnega pridelka, izvrstne kakovosti in zlatorumene barve, od let 1868, 1869, 1872 in 1875, avstr. vedro = 56 litrov od 8 goldinarjev višje.

Krapina-Toplice v marcu 1877.

(69—1)



**Prave
italijanske
s 5 medalijami
odlikovane**



originalne Ocarine,

direktno od iznajdelca **Gius. Donati iz Budrije na Laškem.**

■ Izključno edino centralno skladišče ■ za celo Evropo samo pri glavnem agentu **Ed. Witte, verl. Kärntnerstrasse 59.**

Zdaj v cirkus Carré v Budapešti apeninski prebivalci (zvani ocarijani) s tem instrumentom koncertirajo, in vse jih poslušajo, ker se kaj bolj umeteljnega ne more misliti.

Ta instrument se celo nevešči po mojej zastoj dodani šoli v nekaterih urah z vspehom nauče, in nizka cena vsakemu vzmoguje prijetno zabavo.

Vsaka prava Ocarina nosi kolek iznajdelca.

Giuseppe Donati a Budrio.

Št.	I	II	III	IV	V	VI	VII
gl.	1.—	1.50.	2.—	2.50.	3.—	4.—	5.—

Štev. V je za spremljanje na glasoviru ubrana.

Zvezki z notami štev. I, II, III (tudi za negodce rabljivi) z 12 melodijami po 40 kr. Usnjati črni za štev. I—IV 50 kr., V—VII 1 gl.

Harmonično ubran tercet gl. 7

" " kvartet " 12

" " sekstet " 30

z orjaškim basom (popolni orkester) " 30

Pošilja se proti kasi ali povzetji. — En gros kupci rabat.

Národna tiskarna

v Ljubljani,

v Kolmanovej hiši, gledišna stolba št. I in 3,

priporoča se čestitemu p. n. občinstvu za izvršenje vseh v stroko tiskarstva spadajočih del, ter bode jej z okusnimi pismenkami in olepšavanji, kakor tudi z dobrimi ročnimi in brzotiskalnimi ter družimi stroji in pripomočki popolnem oskrbljena, blagovoljno izročena dela po najnižjih cenah hitro in okusno izdelovala, posebno pa:

Letna poročila, koledarje, računske poročila, račune, fakture, cirkulare, menjice, vstopnice, vabilne liste, mrtvaške ali parte liste, železocestne vozne liste s firmo in železniškim kolekom, formulare za c. kr. urade, advokate in notarje, i. t. d.

Literarne knjige, časopise, broči, kafa oge, glave na pismeni papir, jedilne liste, cerike, diplome, izkaznice, obiskovne ali vizitkarte, poštne vozne liste, koverta s firmo, oznakila za prilepljenje na ogle, i. t. d.